

Contact Kring Arnhem

Tijdens WOII

Samenstelling:

Wichert van Bethlehem

Samenstelling: Wichert van Bethlehem
Ontwerp lay-out: Wichert van Bethlehem
Druk: Brave New Books
Oktober 2019, 1^e druk
ISBN 9789402199741



Bij de omslag:

Voor het ontwerp van de omslag is gebruik gemaakt van de omslag van het maandblad "Contact, het maandblad voor de Nederlandse jeugd" dat verscheen van 1933 tot 1951. Het is door een "tijdelijk onbeperkt geografisch gelimiteerde" bewerkt in het kader van een leerwerkproject. Hierboven het origineel dat in februari 1936 door Ton Conzijnsen was ingestuurd aan de redactie naar aanleiding van een prijsvraag uitgeschreven door de redactie van Contact en dat met 368 stemmen winnend uit de bus kwam.

Voorwoord

Winsum, 2-6-2016

Ik, Wichert van Bethlehem, zoon van Jacobus Johannes van Bethlehem (Jac, Jack of Jaap genoemd; zijn voornaam werd verschillend uitgesproken “Djek”, “Sjek” of “Sjak”), kreeg vlak voor Kerst 2015 van Ad, mijn broer, een schoendoos vol met brieven. Brieven allemaal gericht aan mijn vader, over de periode 1943-1946, de tweede wereldoorlog dus.

Het voelt als een enorm cadeau uit het verleden.

Ik heb mij ondergedompeld in de verhalen, ze meebeleefd door ze allemaal uit te typen.

Ik heb vele ontdekkingen gedaan die mij verwarmen.

Ik heb mensen leren kennen uit mijn familie die ik nooit in werkelijkheid heb mogen ontmoeten, zoals bijvoorbeeld mijn oma.

Mijn vader heeft nooit meer dan een paar zinnen verteld over de oorlog. Doordat dit document zo enorm veel brieven kent, ongeveer 250, heb ik met terugwerkende kracht toch een scherp beeld kunnen krijgen over die periode van zijn leven. Ik ben daar dankbaar voor.

Later toen alles uitgetypt was, vond ik onder mijn logeerbed nog een vergeelde map waarin ook allerlei brieven zaten, ook geschreven aan mijn vader! Dit bleek te gaan over de periode 1939-1943. Nu leek het dossier compleet!

Het geheel is completer geworden door vele foto's, die ik bij mijn vader op zolder had gevonden, en door vele Contact maandbladen die ik nog op kon diepen.

Het grootste gedeelte van de brieven is geschreven door leden van de CKA, de Contact Kring Arnhem (zie inleiding). Een onvolledige ledenlijst is ook toegevoegd. Mijn vader was secretaris van die Kring.

Mijn vader is geboren op 16 mei 1922 te Arnhem als jongste in een gezin van 4 zonen, waarvan zijn vader bedrijfsleider was van een postkantoor. Hij heeft zijn hele jeugd doorgebracht in Arnhem en bezocht na de lagere school de HBS (de Gemeentelijke Hogere Burgerschool). Tot 1941 heeft hij waarschijnlijk met Ad van Doorn bij meerdere lessen in de klas gezeten, die ook zeer actief was bij de CKA. Opvallend is in ieder geval dat de meeste Contactleden die in dit boek genoemd worden geboren zijn in 1923 en niet zoals mijn vader in 1922.

Als mijn vader in 1942 toch slaagt, gaat hij in Haarlem studeren aan de MTS en woont daar op kamers bij zijn tante Cato. Daarna neemt de correspondentie tussen de Contactleden nog meer toe. Ook familie, vooral zijn vader en moeder, schrijven wekelijks brieven aan hem.

Studeren wordt gedurende de oorlog steeds lastiger voor hem vanwege mogelijke arbeidsdienst. In 1944 besluit hij dan ook om onder te duiken op een boerderij in Laren (Gelderland). Hij komt terecht bij Jan en Jo Schutte op boerderij Tempelman. Jo Schutte is de tante van Dicky Beishuizen, de vriendin waar mijn vader bijna de gehele oorlog verkering mee heeft gehad.

Ad van Doorn (ook CKA lid, degene die de meeste brieven heeft geschreven) wordt wel op transport gezet naar Duitsland en komt bij de Siemens fabrieken in Berlijn terecht. Hoe wonderlijk, dat beide mannen elkaar gewoon blijven schrijven met volledige adressering! Na de oorlog maakt mijn vader zijn studie aan de MTS af, en gaat voor Philips werken in Eindhoven, waar hij Werna Zwakenberg ontmoet, waarmee hij in 1951 trouwt. Voor zijn werk wordt hij dan overgeplaatst naar Drachten in Friesland, om daar te helpen een geheel nieuwe fabriek voor Philips op te bouwen. Hij heeft zijn hele verdere leven in Friesland doorgebracht waar hij op 11 juli 2013 overleed.

Cadeautjes uit het verleden.

Veel leesplezier,

Wichert van Bethlehem

Opmerking:

Alle teksten zijn letterlijk overgetypt uit originele brieven en Contact maandbladen en bevatten oud taalgebruik. Schrijffouten zijn letterlijk overgenomen.

Inleiding

In November 1933 ontstaat het maandblad "Contact, maandblad voor de Nederlandse jeugd" uit samenvoeging van meerdere jeugdbladen (o.a. Rostra Gymnasiorum, de Nederlandse Schoolkrant, De Citadel en Meisjesleven). Het is een blad voor de meer ontwikkelde jeugd, met name voor leerlingen van de HBS. De inhoud van het blad is gevarieerd en heeft als inhoud o.a. beroemde Nederlanders, schilderkunst, film, fotografie, literatuur, muziek, geschiedkundige onderwerpen, puzzels, en bied ook een podium aan zijn lezers om stukken op te sturen die geplaatst kunnen worden in "cmovd 20" (Contact medewerkers van onder de 20). Jaarlijks worden 1 of meerdere schrijfwedstrijden uitgeschreven waarmee kilometers op een fictieve reis te verdienen zijn. De winnaar wordt beloond met een mooie prijs. Deze wedstrijden leveren veel copy op en doen ook het aantal abonnees drastisch groeien.

Lezers van het blad Contact gaan zich plaatselijk bundelen en vanaf 1939-1940 ontstaan de eerste zogenaamde Contact kringen in meerdere grote steden van Nederland. Zover te reconstrueren is, moet de Contact Kring Arnhem (CKA) een van de eerste geweest zijn, en tijdens WO II tevens een van de actiefste.

Jac. van Bethlehem was secretaris van het bestuur van de Arnhemse Kring, en ook Ad van Doorn was een belangrijk bestuurslid. Uit mijn onderzoek is niet te achterhalen wat zijn rol in het bestuur is geweest, maar ik vermoed dat hij op zijn minst een korte tijd vlak voor de oorlog voorzitter moet zijn geweest.

Ongeveer de helft van de correspondentie die in dit boek is opgenomen, is tussen deze twee mannen, en vormt een prachtig tijdsbeeld van de oorlog, gezien door de ogen van jong volwassenen, in een stad die een belangrijke schakel in de oorlog zal gaan worden: Arnhem. Doordat meerdere leden van de Arnhemse Kring elders in het land gaan studeren, zijn er zoveel brieven geschreven, en komen ook andere delen van Nederland, en andere Contact Kringen voor het voetlicht.

Mijn doel is voornamelijk met dit boek, om deze bijzondere groep jongeren, op die bijzondere plek, in een heftige tijd te belichten, omdat hier nog niet eerder over geschreven is. Een welkome aanvulling op de vele oorlogsverhalen en documentatie die er al is. Alle brieven en documenten zullen na het verschijnen van dit boek aan het NIOD te Amsterdam worden overgedragen om daar te worden geconserveerd en bewaard.

Hoofdrospelers van de CKA

De CKA kende vele leden. Van de brieven die aan mijn vader zijn geschreven zijn de volgende personen het belangrijkste:

Ad G. van Doorn (2-5-1923 / 25-6-2015) Delft: Hugo de Grootstraat 165 ; Den Haag: Archimedesstraat 51; Arnhem: Velperweg 33; p/a fam. B.J. Sloetjes Nieuw Leien B606a Silvolde.

Hermien Werkhoven(15-05-1925 te Arnhem / 02-02-2008 te Leeuwarden).

Dicky Beishuizen, Johanna Margaretha Beishuizen (28-12-1923 / 2-5-1995).

Ineke van Tolédo, Ina, geboren 1925 te Almelo.

Anneke Roggeveen (Ankie).

Jo Oonk (21-2-1923 / ?).

Leo Roggeveen (6-3-1923 / ?) Poortlandlaan 63 B Delft.

Gien van't Eind (25-06-1924 te Amsterdam / 14-10-2005 te Laren) .

Hanske Tromp Meesters, Velperweg 45 Arnhem (3-3-1923 te Delft/ 17-1-2002 te Deventer).

Bertus Hak.

Henry Scholtens (Leeuwarden).

Joep Meyer(vrouw), studeert muziek aan het conservatorium.

P.J.G. Huincks, hoofdredacteur van het blad "Contact".

De Grauwe Trek.

In kille mist met matte regen
Trekt 't paardenvolk met sombre karren
Moeizaam over de klamme wegen
Langs heideheuvels en wat sparren.

Zij weten niet waarheen ze trekken;
Zij zien geen hoeven en geen akkers.
Omdat de nevels die bedekken;
Zij staren vragend naar hun makkers.

Zo trekt de eindloze colonne
Door stille dorpen, traag en zwaar;
't Geroep van honderden kanonnen
Leidt steeds, magnetiserend, haar.

DICK DUNNEBIER (20 j.). Arnhem

“Contact” augustus 1945

Overgenomen uit het blad Contact, 1939-1-15

Zesde jaargang No.1, blz. 1

Vijf jaren Contact

Contact's eerste lustrum

Feestrede door J.A. Frenkel, hoofdcorrespondent te Rotterdam met bescheiden en onbescheiden interrupties van de redactie.

.....vijf jaren contact met de Nederlandse jeugd, die in deze periode overduidelijk blijkt heeft gegeven een eigen blad op prijs te stellen, die in November 1933 “Contact” met groot enthousiasme ontving en daarna steeds een belangstelling en medewerking getoond heeft, die voordien niet mogelijk geacht werd. Deze belangstelling komt tot uiting in het steeds stijgende aantal abonnees en in het grote aantal leden van de Contact Correspondenten Bond, die niet weinig tot de bloei van “Contact” heeft bijgedragen; de medewerking door “onder de 20” die blijkt uit de omvang van de “eigen werk”-rubriek en de zeer grote deelname aan wedstrijden en debatten.

Niet ligt het op mijn weg “Contact” met vele en mooie woorden te prijzen, maar het is wel op afdoende wijze bewezen, dat het gedurende de afgelopen vijf jaren in een werkelijk bestaande behoefte heeft voorzien. En een bestaan van vijf jaren (*in Nederland, een land in West-Europa, waar geen enkel jeugdblad van betekenis zich staande had kunnen houden! Redactie*) is toch de beste garantie voor de verscheidenheid en frisheid van haar inhoud. Deze te handhaven is ongetwijfeld een moeilijke taak, maar “Contact” mag zich verheugen in het bezit van een onvermoeibaren hoofdredacteur met dito redactie (welke verzocht wordt dit niet uit bescheidenheid te schrappen), zodat het aan hen niet liggen zou, wanneer het hoge peil ging dalen (*de redactie achter de redactie-tafel kucht zeer bescheiden. Red.*). De geschiedenis van “Contact” is in het begin rijk geweest aan schokkende gebeurtenissen. In November 1933 werd het eerste nummer, toen uitgegeven bij “Vulpes” (*feitelijk een particulier initiatief van enige ondernemende jongelui. Red.*) in Rotterdam, aan alle scholen in Nederland uitgedeeld. Het bevatte o.a. een geestdriftig hoofdartikel van P.J.G. Huincks, den hoofdredacteur, zo een, als er later nog vele zouden verschijnen; artikelen van Dr. Fetter, Dr. de Vries, Karel Lotsy, A. den Doolaard en nog vele andere klinkende namen kwam er in voor. Het nummer sloeg geweldig in; de abonnees stroomden binnen: dagelijks kwam de oranje kaart, dat de postbus vol was... Een groots opgezette wedstrijd, met reis naar Zwitserland, schrijfmachine en koffergrammofoon, had natuurlijk een belangrijk aandeel in dit succes. Na een week waren de poppen echter al aan 't dansen! In het tweede nummer verscheen onder de titel “Onze gedwongen naamsverandering” de volgende mededeling: *“Een week na het verschijnen van ons eerste nummer kregen we bericht, dat wij den naam “Contact, maandblad voor de rijpere jeugd” niet mochten voeren. Omdat... er al een periodiek van dien naam bestond!*

De Redactie, in spoedvergadering bijeengeroepen, trachtte bovenbedoeld blad in handen te krijgen, echter zonder resultaat; geen enkele bibliotheek, geen enkele leestafel kende het blad, totdat een kantoorboekhandel het ons, als een uitgave, deed toekomen.

Een zeer klein blaadje "Het Contact", dat als reclame rondgezonden wordt naar enkele kantoren en papieren servetjes, potlooden, blocnotes, en zoo voort, annonceert.

Na lang juridisch beraad, achtte onze advocaat het beter onzen naam er aan te geven en met Januari een nieuwe te kiezen, daar bovengenoemd blaadje het eerste recht had (bovendien hadden de Uitgevers van dat "Contact" een soort patent op die naam in den Haag aangevraagd... en gekregen! Vooral dit verkregen patent maakte voor ons de zaak zeer moeilijk. Red.)

Alle kosten, moeiten, argumenten, dat wij een geheel anderen naam voerden en een geheel ander publiek bestreken, waren voor de firma die dit blaadje uitgaf geen redenen om het met ons in den minne te schikken.

Een prijs van 25 gulden werd uitgelooft voor de beste naam en uit 739 inzendingen werden den abonnees ter stemming voorgelegd "De Blinkert" en "Contact-Vonk". Gelukkig bleek ten slotte de hele zaak op zeer losse schroeven te staan, want na een steeds ingewikkelder wordend onderzoek bleken er wel tien bladen, meest kleine, die de naam "Contact" droegen (waarvan er een tweetal reeds verschenen waren voor het patent op de naam "Contact" door de ons belagende firma verkregen werd! Red.). Deze naam bleef derhalve gehandhaafd (ook na een dreiging van een Zeeuws Middelbaarscholieren-organ dat ook al "Contact" bleek te heten, maar dat zweeg toen wij mededeelden dat de dreiging van een naamgenoot op niets uitgelopen was Red.). Ondertussen was er heel wat tijd verlopen en eerst in Februari 1934 verscheen het derde nummer, nu uitgegeven door Scheltens & Giltay in Amsterdam, waardoor het nog aanzienlijk werd verbeterd. Foto- en schaak rubrieken werden ingevoerd (die later niet bleken te voldoen) en in April kwam de eerste aanstelling van de eerste dertig correspondenten. Tevens begon die maand de eerste van "Contact's" langzamerhand beroemd geworden wedstrijden, nl. de Contact-Competitie, met zestien klassen en in iedere klas dertig deelnemers. In December was deze wedstrijd na veel spanning ten einde, J.H.M. Smit uit Voorschoten werd winnaar. In Mei werd een debat-rubriek geopend met Pro- en Anti-Jazz. Een bladzijde met verslagen van bondsavonden was natuurlijk gedoemd spoedig te verdwijnen. In Juli begon M.W.J.M. Broekmeyer zijn maandelijkse vliegartikelen. In de zomervacantie werden, evenals volgende jaren, vele wedstrijden georganiseerd. September bracht het begin van een serie Canadese indrukken van Fred. W. Hendrikse, die zeer in de smaak vielen. Een uitstekend vervolgerverhaal van Carel van Calmpthout moest wegens ernstige ziekte van den auteur, helaas gestopt worden. In October begon Mr. A.G. Maas, die in Maart voor "Contact" had gedebuteerd, met een bijdrage over de Volkenbond, zijn befaamde artikelen-reeks.

Aan het eind van 1934 werd nogmaals van uitgever gewisseld. De "Hollandia Drukkerij", (een Uitgeverij, die met uitgaven voor de jeugd zeer vertrouwd was. Red.), die ook nu nog steeds, ongetwijfeld tot ieders tevredenheid, "Contact" uitgeeft, werd met de uitgave belast. In de debat-rubriek werd nu het vraagstuk "Film of Toneel" te berde gebracht; tevens verscheen het eerste artikel in de serie: Beroepskeuze. De belangstelling voor de luchtvaart manifesteerde zich in een speciaal luchtvaart-nummer (April 1935), waarin een aanvang

gemaakt werd met "Contact's" tweede grote wedstrijd, de *Contact-Vliegrace*, uiteindelijk gewonnen door J.J. van Lee uit Amsterdam.

Het aantal correspondenten was inmiddels aardig toegenomen. Op 24 April 1935 kwamen ze te Amsterdam bijeen, waar onder leiding van den heer Huincks een excursie naar de Ford-fabrieken werd ondernomen en na een lunch op Schiphol plannen voor een Contactbond werden gemaakt, die in Juni vaste vorm aannamen en leidden tot de oprichting van de Contact Correspondenten Bond. In October werden in het eerste bestuur gekozen: Mies van der Elst (Nijmegen); H. Pappie (Amsterdam); J.W. Schuurman (Utrecht); R.M. de Vries (Den Haag) en J.A. Frenkel (Rotterdam). De aflevering van Juli 1935 was een bijzonder sport- en vacantienummer. Fred W. Hendrikse begon een vervolgverhaal "Er was eens een vliegveld" en G.J. Josselin de Jong schreef een reeks bijdragen over dieren en temmers. Onder auspiciën van de C.C.B. werden achtereenvolgens de rubrieken Het Kompas, Contactbeurs (thans reeds vier jaar onder de ijverige leiding van Albert Wind), Eigen lijn met Zuid-Afrika, en Internationaal Contact, opgericht.

De derde jaargang begon goed met vermeerdering van het aantal bladzijden tot 40. Van de hand van den Amerikaansen auto-expert Franklin M. Reck verscheen gedurende acht maanden een zeer originele artikelenreeks "Auto's, Rubber en Benzine". Vervolgverhalen, die hoogstens vier maanden duurden, werden gepubliceerd van Willy Corsari, F.C. Derks, Lowell Thomas en Rein Valkhoff. Dit jaar werden door Contact-correspondenten zeer veel interviews met de meest uiteenlopende persoonlijkheden gevoerd. In Maart 1936 nam de *Contact-Trektocht* een aanvang, waarvoor weer veel animo bestond; Jan de Vries (Amersfoort) legde de meeste kilometers af. Juni zag uitbreiding van het aantal C.C.B.-afdelingen met de rubriek "Contact-vonkjes". Een maand tevoren was een prijsvraag uitgeschreven voor een nieuw kaft; in Juli werden zes ontwerpen gepubliceerd, waaruit abonnees een keuze konden doen. Het ontwerp van Ton Conzijsen, dat ook thans nog de omslag siert, werd met 368 stemmen gekozen. Belangrijke gebeurtenissen vonden plaats aan het slot van het jaar: ook "Contact" stond in het teken van de feesten ter gelegenheid van verloving en huwelijk tussen Prinses Juliana en Prins Bernhard. De grootse en kostbare Juliana-Bernhard-puzzle-actie had een enorm succes.

1937 bracht een lang, historisch vliegverhaal van Willem Stephen Grooch en, evenals trouwens het vorige jaar, zeer vele bijdragen van "Contact"-medewerkers van onder de 20, waaronder een menigte interviews. In April richtte R.M. de Vries een reisrubriek op, de "Contact"-Wegwijzer. De maand daarop kwam een voortreffelijk nummer uit, geheel gewijd aan Indië, waarin vele bekende personen onze koloniën in Oost en West behandelden. Maar ook "Contact"-abonnees werkten er aan mee. Veel stof bood natuurlijk de Wereldjamboree in Vogelenzang en ook de Vondelherdenking werd niet vergeten. In Augustus begon een uitstekend vervolgverhaal, "Good-bey Mr. Chips" van James Hilton, terwijl voorts van Anke Servaes enige verhalen geplaatst werden. Het October-nummer werd als propaganda-exemplaar aan alle Nederlandse middelbare scholen uitgedeeld. Van de pro- en contra-rubriek werd druk gebruik gemaakt; achtereenvolgens werd gediscussieerd over: De betekenis van Nederland; Wereldvrede; De betekenis van Indië voor Nederland; Van welke boeken houdt de jeugd? en Is de jeugd gelukkig?

1938 was het Oranje-jaar en F.C. Derks heeft zowel bij de geboorte van Prinses Beatrix als bij het Regeringsjubileum van Koningin Wilhelmina zeer boeiende artikelen geschreven. De

deelnemers aan de Contact-sterrit om de Grand Prix van Baarn startten in Februari; Bert Plomp (Utrecht) ging gedurende de hele wedstrijd aan de kop en won met 3550 K.M. Het literaire vraagstuk werd bevredigend opgelost, door publicatie volgens een vast rooster van bijdragen over Nederlandse en buitenlandse auteurs van deze tijd, benevens van een fragment (in de oorspronkelijke taal) uit hun werken. De volgende Nederlandse schrijvers zijn behandeld: H. Marsman, A. Roland Holst, P.H. van Moerkerken en Antoon Coolen. De burgemeester van Texel, Mr. A.F. Kamp, publiceerde verschillende artikelen, gewijd aan de Zuiderzeewerken, terwijl Dr. Wijnand Frans, directeur van het Toneelceum, doorwrochte beschouwingen over toneel gaf. Er werd gedebatteerd over Huiswerk en Bewapening of Ontwapening. Wat de C.C.B. betreft, in het bestuur werden Mies van der Elst, H. Pappie en Jan Schuurman vervangen door J. van Hoorn (Heerlen); R. Tweehuysen (Utrecht); J.H. Wijnberg (Amsterdam) en J. Bartels (den Haag); de Contactbeurs werd uitgebreid met een afdeling plaatjesruil, in de voornaamste steden kregen correspondenten toneelreductie. In verschillende steden werden onder-afdelingen van de C.C.B. opgericht, waarvan het nog nader blijken moet, of ze wel bestaansrecht hebben; in elk geval is het een duidelijk bewijs van de huidige activiteit in het correspondentencorps, die nog altijd in aantal toeneemt. "Rostra Gymnasiorum" ging in 1934, de "Nederlandse Schoolkrant" in 1938 een fusie met "Contact" aan.

Dit is dan in vogelvlucht en uiteraard zeer onvolledig de ontwikkeling van "Contact" in de afgelopen vijf jaren: een overzicht, dat den lezer betrekkelijk weinig zeggen kan, maar hem toch een beeld moet geven van de wijze, waarop een jeugdblad zijn lezers behoort bezig te houden: onderhoudend, maar vooral opbouwend, lerend, zonder saai te zijn. En wanneer ik dan de hoop uitspreek, dat hierna nog vele lustra mogen volgen, wordt die verwachting bijna tot stellige zekerheid, als ik vóór mij die vijf dikke delen van de "Contact"-jaargangen zie liggen.

"Contact", proficiat!

Aan de Nederlandse Jeugd

Een woord van de redactie.

Wat velen jarenlang verwacht en gevreesd hebben, is werkelijkheid geworden. De oorlog is verklaard! De rede, het geloof, de menselijkheid, ja zelfs het instinct tot zelfbehoud en het gezonde verstand schijnen overwonnen te zijn door onredelijkheid, ongelooft, onmenselijkheid, zelfvernietiging en domheid.

Het is hier niet de plaats om de schuldvraag te behandelen, wij kunnen hier volstaan met vast te stellen dat deze catastrofe weer, als zo vele malen in de geschiedenis, het resultaat is van het egoïsme en materialisme der mensheid.

Het egoïsme, de egocentriciteit, het eigenbelang, de liefde tot zichzelf, die de meeste mensen bewust of onbewust, met cynische, brutale of schijnheilige woorden en daden belijden en het materialisme dat tot uiting komt in de overschatting van de strijd om het bestaan, het geld, de staat, de maatschappij en de zo geroemde techniek van onze eeuw, waaraan elk mens zijn toeliefde zij het weinig, zij het veel betaald heeft, hebben zich voor de tweede maal in een kwart eeuw meedogenloos bevestigd, dom, maar sinister, zoals egoïsme en materialisme zich altijd plegen te bevestigen, zij het in het leven van alle dag meer in het verborgene.

Het gaat nu niet meer om de schuld aan deze ramp van een of andere regering of van een of ander –isme, noch om die van een oudere generatie zoals jongeren wel eens denken, het gaat ook niet uitsluitend meer om een staatsvorm of om een economisch systeem, maar om een levensbeschouwing: men is niet “van deze wereld”, ook al leeft men er midden in, en “geeft des keizers wat des keizers is”, òf men is in de ban “van deze wereld”. Behoort men tot de laatsten, dan moet men oorlog, al is men misschien ook onaangenaam verrast, consequent aanvaarden als behorend bij deze stoffelijke wereld, behoort men tot de eersten, dan moet men óók consequent een oorlog aanvaarden als behorend bij deze stoffelijke wereld, máár er dan nóg sterker van overtuigd zijn, dat er nog andere levenswaarden bestaan, die niet van deze wereld en van deze oorlog zijn.

Wanneer men dezer dagen in verband met het laatste zou opmerken, dat een gedicht, een muziekstuk, een levensbeschouwing of een schilderij altijd nog machtiger is dan alle oorlogsgeweld, dan zouden de meeste mensen heel hard lachen of meewarig glimlachen of cynisch opmerken, dat men een dergelijke opmerking eens tegen een frontsoldaat zou moeten maken...

Maar toch waren er frontsoldaten, die aan de hevigste fronten in Noord-Frankrijk, Baudelaire, Rilke en letterkundige tijdschriften lazen...

“Nauwlijks was het donker geworden of de oorlog ontstak aan de horizon een bloedig morgenrood... Voor deze lange, onvoorziene mars door de slagvelden had ik onze laatste rust gebruikt om in een rivier een bad te nemen. Het was mij echter slecht bekommen, want onder het eindeloze marcheren hadden mijn zware schoenen mijn door het water geweekte voeten zo erg gewond, dat ik dadelijk na aankomst in de nieuwe stelling een dokter moest opzoeken om me te verbinden. In het veldhospitaal,

dat men zojuist in de nabijheid gevestigd had en waar men in afwachting van de aangekondigde slag heel andere zorgen had dan zich om een weinig hinkenden soldaat te bekommeren, werd ik zeer koel ontvangen. Tot ik tenslotte een jongen assistent vond, die zo bereidwillig was, om zich met mij te bemoeien. Hij was juist met het verbinden, waarbij hij me als gewoonlijk uitgescholden had, klaar gekomen, toen hij in mijn zak de resada-groene omslag van een Mercure de France-aflevering bemerkte, die ik enige dagen tevoren in een postpakket tezamen met een blik conserven ne het gebruikelijke paar sokken ontvangen had. In deze aflevering had ik zojuist – onder het pseudoniem Denis Thévenin, waarachter zich toen Georges Duhamel verborg – een van de mooiste gedeelten gelezen, die deze schrijver over de oorlog geschreven heeft.

“Wat, de Mercure! Hier? U moet wel veel vrije tijd hebben! En mag ik weten, wat U daarin interesseert?”

Ik vertelde hem van het hoofdstuk uit Civilisation, dat ik juist gelezen had, en hij lachte om mijn geestdrift. Maar het ijs van den mens, die zijn beroep uitoefende, was gebroken. In het gewirwar van dit jachtige veldhospitaal spraken wij enkele minuten lang over dingen, die ontstellend ver weg schenen, over dingen, die mijn ondervrager veel minder ver lagen dan het de schijn had, want langzamerhand kwamen de namen Baudelaire en Rilke over onze lippen. Ten slotte verliet ik hem en nam ik naast wat vertrouwen enige raadgevingen mee over de wijze, waarop ik mijn voeten in geval van nieuwe marsen moest verzorgen.

Enige dagen later brak het grote offensief van Augustus 1914 los; ik heb den jongen arts en vriend van de dichtkunst, waarmee ik op die dag in het bos van Fère-en-Tardenois over Baudelaire en Rilke en het eerste oorlogsproza van Duhamel gesproken had, nooit meer teruggezien.”

Dit schreef de Franse schrijver Maurice Betz in zijn boek *Rilke in Frankrijk* in het hoofdstuk, dat handelt over de avonturen van Rilke's *Buch der Bilder*, dat Betz jaren op slagvelden en in loopgraven bij zich droeg. Er zijn dus uitingen van de menselijke geest, die machtiger zijn dan alle oorlogsgeweld en sterker dan een ontzenuwde actualiteit.

Wij moeten dit in deze en de komende maanden, waarin wij vaak verrast zullen worden door de macht van oorlog en actualiteit, nooit vergeten.

Er is vaak gezegd voor deze oorlog uitbrak, dat er na een tweede wereldoorlog geen overwinnaars en geen overwonnenen meer zouden zijn en dat de Westerse beschaving vernietigd zou worden. Dit lijkt mij té onheilspellend...

Er zal ook na deze oorlog een jeugd gereed staan om weer op te bouwen, om weer opnieuw te beginnen, er zullen altijd geestelijke goederen blijven, waar geen brisantbommen vat op hebben. De eeuwigheid, de schoonheid, de rede, de natuur en de mensheid in de jeugd voortgezet zijn onkwetsbaar.

De jeugd van deze tijd kan niet meer doen dan dit te overdenken, dit vasthouden. Wat helpen protesten, zwak gefundeerd idealisme, stokpaardjes of pro en anti's? Na 1918 hebben ze ook niet geholpen!

Ons jeugdblad, ons “contact”, hoe zwak zijn stem ook is, zal trachten die waarden die van belang zijn voor de jeugd in het algemeen en voor die van Nederland in het bijzonder te verdedigen, zonder grootspraak, bescheiden zoals het een blad als het onze past, maar doelbewust. Het zal aan geen pessimisme, défaitisme of onverschilligheid een kans geven, evenmin zal ons blad zich offeren aan actualiteit; het zal aan de politieke gebeurtenissen de aandacht schenken, die deze verdienen, daarnaast zal ons blad zijn opbouwend werk als het voornaamste blijven beschouwen.

Dat is het enige wat Contact kan doen en waaraan lezers kunnen medewerken, en misschien is dat al heel veel in deze tijd!

P.J.G. Huincks

Van Billeken

ZITTING 1939-1940

Reorganisatie van Ons leger.
MEMORIE VAN TOELICHTING.

Het hierbij aangeboden wetsontwerp heeft in de eerste plaats ten doel de wereld te laten zien, dat wij de eerste willen zijn die de visciouse cirkel van bewapening verbreken. Bewapenen om de vrede te behouden is een drogreden. Door organisatie van de weermacht maakt men de massa reeds vertrouwd met de gedachte van een mogelijke aanval en daarop volgende verdediging. Dit moet vermeden worden.

Het politiecorps zal nu om psychologische redenen vergroot worden. De volkomen afschaffing van wapens is een utopie, wat niet uitsluit, dat men er naar moet streven. De massa wil iets hebben, waar men houvast aan heeft, waar men op kan vertrouwen. Dit krijgen ze nu in de vorm van dit politiecorps, dat aan zeer zware eisen zal moeten voldoen. Indien de politiecorps op het zelfde peil gehandhaafd zouden gebleven zijn, zou dit voor de massa een vermindering van zekerheid betekenen hebben, wat de oorzaak zou zijn geweest van zeer veel onrust.

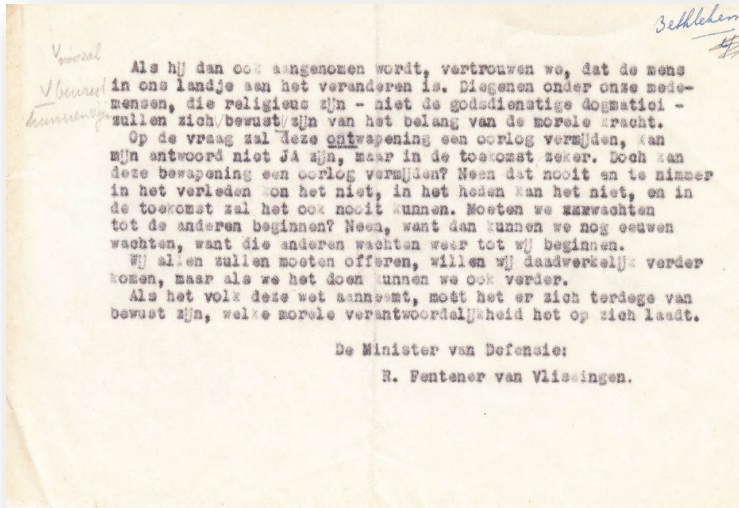
Een vermindering van bewapening zou het gevolg zijn van een andere geestesgesteldheid. Om de mensen de ellende van de oorlog duidelijk te laten zien (vooral jongeren van 16-20 jaar) zal de Hollandse uitgaaf verschijnen van: La guerre pour la guerre. Dit is niet om de mensen bang te maken, doch om de mensen te tonen en daardoor te overtuigen, wat de wreedheden en onmenselijkheden van de oorlog zijn.

Vaderlandsliefde is een soort egoïsme, iets wat iedere psycholoog zó zal toegeven. Elk mens, dien men de vraag stelt is handelen uit vaderlandsliefde goed, zal zeggen: neen! Wel nu dan, de ontwapening mag niet tegengehouden worden oor dergelijke gevoelens. Geweldloze tegenstand hoeft niet in te houden vecht niet, maar wel: stel niet tegenover dat, wat ge veranderen wilt het omgekeerde, de tegenstand, dat toch hetzelfde is. In het boekje: "La guerre à la guerre," staat o.m.: "Het ware heldendom ligt niet in het moorden, maar in de weigering een moord te doen." En dit is de waarheid. De lijdelijkheid gaat uit van de mensen, die zelf hun weg kiezen en dit eist een sterke innerlijke concentratie. De versterking der innerlijke concentratie zal o.a. de officieren en manschappen "geleerd" worden door hen te leren denken. Dat een mens volgens een normaal gevoelen kan handelen, bewijst zijn superioriteit ten opzichte van het dier. Maar het legt ook verplichtingen op om meer te zijn dan een dier. Een dier leeft en kijkt uitsluitend of bijna uitsluitend voor het stoffelijke, m.a.w. het dier is volgens onze terminologie een materialist. Dit is voor het dier geen schande, maar wel is het een schande voor de mensen, dat zo iets van hen gezegd kan worden. Een dier leeft en lijdt niet voor een ideaal, een denkbeeld, neen als het lijdt, lijdt het voor iets innerlijks. Dat doet de mens tegenwoordig ook. Dat nu te veranderen is de bedoeling van deze wet, die gemaakt is met het bewustzijn, dat die wet alleen het niet doen kan, doch de mensen zelf veranderen moeten. Daartoe wil deze wet meewerken.

egoïsme

moraal

stoffelijk



Bovenstaande en de geschriften op de volgende 3 bladzijden zijn de oudste documenten die ik gevonden heb in de archieven van mijn vader. Deze hebben mij lang gepuzzeld. Ze lijken zo officieel, maar zijn het niet. Er is namelijk nooit een Minister van Defensie geweest met de naam R. Fentener van Vlissingen. Ook de taal die gebruikt wordt past niet bij een officieel orgaan.

Ook heb ik lang getwijfeld waar de discussies dan wel hebben plaatsgevonden, waar dit verslag over gaat. Laten wij eens kijken naar de deelnemers:

VOORZITTER: de Heer ELING VISSER.

Tegenwoordig, met den voorzitter, 26 leden, te weten:

de dames Derksen, Houtzaager, Kraay en Straetman, en de heren Van Bethlehem, Boersbroek, Bolt, Dekker, Van Doorn, Van Eekelen, Ter Haar, Henstra, Juinen, Klaver, Van Laar, Meulendijk, Meyer, Moosdorff, Mulder, Nicolaas, Oudandal, Prenger, Stavel, Voerman en Wijn.

En den Heer Minister van Defensie.

De dames die genoemd worden kan ik niet plaatsen, maar enkele van de heren wel. Namelijk van Bethlehem, Bolt, van Doorn en ter Haar zijn allen lid van de CKA. De andere deelnemers niet, wat er op wijst dat het niet een discussie onderwerp op een Contact-avond is geweest. Mijn vermoeden is dan ook dat dit heeft plaats gevonden op de HBS tijdens een les, bv tijdens Staatsinrichting. Dan zouden alle deelnemers dus klasgenoten kunnen zijn. Wat aantal betreft komt dat wel aardig overeen met een HBS klasgrootte. Als ik echter naar klassenfoto's van mijn vader kijk..... staan daar weinig dames op.



Jac. van Bethlehem tweede van links op vrijdag 2 mei 1941 in klas 5A HBS .



Jac. van Bethlehem hier links boven, staande, 11-10-1938

Op de achterkant staat: Ik ben de vent met de handdoek links boven. De 10^e links (allen meegeteld) is Joop Meulendijk (met bril).

De precieze aanleiding tot deze eerste schrijfsels zal wel altijd onduidelijk blijven, te meer daar ik geen klasse lijsten heb kunnen opsporen van die klas.

Opvallend is dat alles over de oorlog vertelt, en dat deze jongeren, die allen rond de 17 jaar oud moeten zijn geweest, een enorm ontwikkeld wereldbeeld hebben. De oorlog houdt hen bezig, maar heeft hun gevoel voor humor zeker niet aangetast.

De "onbezonnen jeugd" in een zeer woelige wereld...

A.B.

Van Bellehem.

ZITTING 1938-1939.

Reorganisatie van ons leger.
Voorlopig verslag van de 3 Afd.

Het afdelingsonderzoek van het ter zijde genoemde wetsontwerp heeft tot de mededelingen van het hierna volgende aanleiding gegeven.

Algemene beschouwingen.

1. Vele leden meenden dat het reorganiseren van het leger in deze tijd van algemene bewapening geen aanbeveling verdiend. In de eerste plaats zal het pensioen niet voor een bestaansmogelijkheid toereikend zijn, zodat de officieren zullen moeten gaan stempelen, daar hun geen gepaste betrekking kan worden aangeboden door particulieren. Hieraan aansluitend meenden vele leden dat het niet voordelig zou zijn voor de Staat om juist de oude officieren te behouden. Deze zullen n.l. spoedig de pensioengerechtigde leeftijd bereiken. Enkele leden meenden als voordeel te kunnen noemen, dat door de officieren kapitaal gestort is, zodat bij pensionering de pensioenen niet uit 's Rijks schatkist betaald hoefden te worden, een gevolg hiervan zou belastingvermindering kunnen zijn. Vele leden merkten op dat de Nederlandse Industrie vermindering kunnen zijn. Vele leden merkten op dat de Nederlandse Industrie (Philips, Spork, N.S.F. Schelde, enz.) niet erg bij deze maatregel gebaat zouden zijn, omdat 50% van de productie voor de Defensie is. Vele leden meenden dat dit wetsvoorstel een uitnodiging voor een naburig land zou kunnen zijn.
2. Vele leden meenden dat een groot aantal mensen een goed denk vermogen bezit zonder dat zij vragen over Godsdiens, kunst en filosofie kunnen beantwoorden. Ook werd er opgemerkt dat de regering het plaatsen van gebouwen wel achterwegen kan laten omdat de meesten op deze, buiten het leger staande, vragen zouden worden afgewezen. (Hiermede is het plaatsen van gebouwen in Ede be doeld.)
3. Vele leden meenden dat de naam Ministerie van Vrde onjuist was, omdat Nederland dan juist een dankbaar slagveld zal worden.
4. Vele leden meenden dat de Marine ook wel afgeschaft kon worden omdat de bewapening van 10 7,5 c.m. kanonnen per schip te weinig is. Enkele leden merkten op dat vele van onze oorlogsbodems geen plaats hebben voor 10 kanonnen van een dergelijk speelgoed kaliber.
5. Enkele leden waren er van overtuigd dat een bewapening van één mitrailleur per vliegtuig onvoldoende is (Zijne Excellentie WIST nog NIET waar deze mitrailleur geplaatst moest worden.)
6. Tegen de maatregel van den minister inzake het verbieden van het gebruik van alcohol was een grote oppositie. Alcohol geeft juist moed, zeiden enkelen. Ook de opmerking dat Zijne Excellentie zijn glaasje ook wel op tijd weet leeg te gieten in zijn keel was de oorzaak van een heftig applaus.
7. De vergadering werd gesloten met de gezamenlijke overtuiging dat minister in tijd van oorlog een massamoordenaar is!

Aldus vastgesteld den 2 Februari 1939.

Jae. J. v. Bellehem

ZITTING 1938-1939.

Verkort verslag van de Handelingen van de Kamer van 4A.

1^o VERGADERING.

gehouden op Dinsdag 7 Februari 1939.
Bijeenroepingsuur: 3.10 namiddag.

AGENDA: Algemene beschouwingen over het wetsontwerp tot reorganisatie van Ons leger.

VOORZITTER: de Heer ELING VISSER.

Tegenwoordig, met den voorzitter, 26 leden, te weten:
de dames Derksen, Houtzaeger, Kraay en Straatman, en de heren Van Bethlehem, Boersbroek, Bolt, Dekker, Van Doorn, Van Esalen, Ter Haar, Henstra, Juinen, Klaver, Van Laar, Meulendijk, Meyer, Moensdorff, Mulder, Nicolaas, Oudendal, Pranger, Stuvet, Voerman en Wijn.
En den Heer Minister van Defensie.

De voorzitter deelt de Kamer mede, dat de spreektijd der onderscheidene sprekers gerantsoneerd zal moeten worden, dit in verband met de hiervoor beschikbare tijd. Verder zegt hij tot den Minister van Defensie, dat deze vergeten had het wetsontwerp te nummeren.

De Heer OUDENDAL wil ten eerste van den Minister weten, hoe hij tot ditz wetsontwerp gekomen is. Ook voor de fabrieken zal de reorganisatie geen verbetering brengen, doch de werkloosheid zal vermeerdereu. Spreker ziet geen verband tussen het leger en de Godsdienst en wijst op de in het voorlopig verslag genoemde troep geestelijken (gelach). Spr. vindt het onnodig 10 kanonnen op een schip te plaatsen, daar zij nog geen 5 km kunnen schieten. Ook de naam Ministerie van Vrede komt hem juist voor, daar er juist een oorlog zal komen. Spr. vindt de ene mitrailleur op het vliegtuig eveneens onnodig en vraagt, waar hij deze zou willen zetten. De eisen voor het politiecorps vindt spreker reeds zwaar genoeg. Waarom de vereniging Kerx en Vrede niet meer verboden zal blijven voor officieren, is voor spr. een raad-

sel. Spr. zal zich op de hoogte stellen van de statuten der vereniging. Naar aanleiding van het afschaffen van het Wilhelmus zegt spreker, dat dit geen oorlogszuchtig lied is, doch een oude psalm.

De Heer VOERMAN gaat volkomen accoord met de woorden van den Heer Oudendal en heeft hier niets aan toe te voegen (gelach aan de linkerszijde, gebulk rechts, gehinnik van Juinen, Bolt glimlacht).

De Heer VAN LAAR verklaart een andere mening te hebben dan de heer Oudendal inzake de Godsdienst in de kazernes.

De MINISTER zegt het ten dele met den Heer Oudendal eens te zijn, dat er oorlog zal komen na deze reorganisatie, maar met beweping zou deze ook komen en dan nog veel erger zijn. Hij wijst den Heer Oudendal erop, dat geen enkel leger in staat is een volk van 8 miljoen mensen dood te schieten. Ook vindt spreker, dat er nog andere belangrijke dingen zijn dan economie.

Geroep: Staatsinrichting.

De VOORZITTER verzoekt de Kamer rustig te zijn.

De MINISTER, voortgaande, zegt, dat hij Godsdienst in de kazernes een tegenstrijdigheid vindt, evenals het woord Nationaal-Socialisme. Verder lag het in de bedoeling van den Minister, dat Nederland uit de Volkenbond zal treden. Ook lag het in de bedoeling van spreker de kanonnen van de schepen weg te nemen, om de massa niet met een knuitje in het riet te sturen. De ene mitrailleur wilde spr. eveneens doen wegnemen. Vaderlandsliefde en internationale samenwerking tegelijk is volgens spr. onmogelijk. Met de opmerking van den Heer Klaver, inzake het pensioen zal rekening gehouden worden. Verder verijst hij alle sprekers, dat geen van hen de kern aangevallen heeft, wat niet pleis voor het gehalte der aanwezigen. (Linkerszijde lacht naar-zoet, rechterszijde honend).

Jac van Bethlehem
7

Het eerste stuk dat geschreven is door een CKA lid in het maandblad "Contact", is van de hand van Ad van Doorn in het nummer van januari 1939.

DE MONTE CARLO-RIT

„Goedenavond Mr. Pijsnel, wat aardig van U dat U me ontvangen wilt, om me een interview toe te staan over een der ritten die U als automobilist hebt gemaakt naar Monte Carlo.

Ik zal heus niet veel tijd van U in beslag nemen.

Vertelt U me eens Mr. Pijsnel, hoe komt U er toe ieder jaar weer opnieuw aan zo'n rit mee te doen?"

„Ja, Mr. Contact-lezer, als je dat eenmaal gedaan hebt, en je bent door die bacil gestoken, dan zit het in je bloed en kun je niet meer terug; 't is ook een evenement."

„Hoe vaak hebt U nu al mee gedaan?"

„Al vier jaren achter elkaar."

„Wilt U me van een der tochten wat vertellen?"

„Zeker, welke zal ik nemen, met startplaats Amsterdam, Umea, Tallin of Palermo; dat zijn n.l. de vier steden van waar ik in de loop der jaren vertrokken ben."

„Nu laat eens zien, mag ik de laatste nemen?"

„Zeer zeker, laten we dan beginnen met de voorbereiding. Deze kost vanzelfsprekend vrij veel tijd, er moet heel wat becijferd worden en het reisplan dient nauwkeurig in el-



Bergen en Wolken
(foto Miek Smit, den Haag)

kaar geschroefd, want U begrijpt op de heenreis dient men zich al van alles en nog wat te oriënteren. Vooraf is het zaak landkaarten te bemachtigen, waarop de route uitgezet wordt. Dan wint men inlichtingen in omtrent toestand der wegen, bergpassen, rivierovergangen enz. enz. En ik wil U wel zeggen, dat de K.N.A.C. (of A.N.W.B.) daarbij veel hulp verleent. Zij is het lichaam dat over veel gegevens, het buitenland betreffend, beschikt.

Heeft men dus de reis eerst voorbereid, dan komt het vervoermiddel aan de beurt. U begrijpt, dat het geen peuleschilletje is de wagen behoorlijk te reviseren en te completeren met die dingen die men bij normaal dagelijks gebruik niet in of op de auto meeneemt. Sleepkabels (steeds met de hoop dat men ze niet nodig heeft), schoppen, sneeuwkettingen, zaklantaarns en dergelijke meer zijn onmis-



Contact in Indië
(foto Ans v. Eekum, Batavia)

bare voorwerpen. Een paar extra schijnwerpers en een lamp achterop is ook geen overbodige luxe.

Eindelijk komt dan de dag van vertrek.

Op de tocht naar Palermo ging alles van een leien dakje. Een paar lekke banden onderweg deerden niet. 't weer merkte mee, en we genoten volop.

Oh, ja, dat vergat ik nog, U van mijn tochtgenoot te vertellen, dat was een leuke kerel; prima rijder tussen twee haakjes; maar... en dat is een geweldige factor, iemand met humor en een onbegrensd optimisme. Hoe vaak heeft hij me wel gezegd als ik met bezwaren kwam: „Och joh, schei uit, we komen er hoor!” en hij kreeg gelijk.

Eindelijk waren we dan bij het doel van onze reis, daar lag onze startplaats, eindelijk Palermo. Een goed hotel, mooie kamer, een verkwikkende frisse drank, maar het eten was niet naar onze smaak.

Weer revisie over de auto, dan na een dag rusten was het moment voor de start aangebroken. Onder handdrukken van totaal onbekende mensen, gewuif, hoera's vertrokken wij welgemoed en 's avonds laat zaten er al de eerste 400 K.M. op. — De volgende dag brak aan, mooi helder weer, pracht autowegen, later een controle: we waren op tijd. — Goede reis, veel belangstelling en zo ging het verder Noordwaarts de Apennijnen tegemoet — over het passeren van dit gebergte

vertel ik nu niets, dat stellen we maar uit tot een volgende keer, anders zat U hier morgenochtend nog.

't Ging bijzonder voorspoedig; overal hadden we tegemoetkomsten, wel eens af en toe een regenbui, een minder goed stuk weg, of een bergpas, maar over het algemeen hadden we niet te klagen. Onze auto deed het goed, zo nu en dan namen we de tijd er af om een uiltje te knappen en onderweg schreef degene die niet reed ook wel een Engelse brief.

Onze berekeningen kwamen vrij goed uit tot... een fataal ogenblik!... Op een slecht stuk weg, met daarnaast een hellend weiland waarop grazende schapen, kregen plotseling een paar woldragers het in hun hoofd ons Monte-Carlo rijders de weg te versperren en waarop we niet bedacht waren geschiedde. Gevolg: een scheve koplamp, verbogen bumper en een vernielde bermlamp. 't Kostte ons nota bene 4 kostbare uren; och, och, wat hebben we gereden om die in te halen, maar mis hoor; te laat aan de controle en zoveel strafpunten. Never mind, still going strong. We hielden de moed er in.

Na enkele dagen kwamen we op het gedeelte dat ook door andere deelnemers afgelegd werd. Bij enkele ontmoetingen wisselden we onze reisindrukken, meestal in tegenwoordigheid van persmensen, die berichten over onze reis verzamelden en doorkabelden aan de redacties hunner bladen.

En zo Mr. Contact-lezer doemde eindelijk het eindpunt op. Nog een luttel aantal K.M.'s, vergeleken bij het aantal dat we verslonden hadden, scheidde ons van de finish, toen een antiek obstakel, welks bestuurder waarschijnlijk te veel aan Bacchus geofferd had, het nodig vond ons in de flank te torpederen. We konden onze verbolgenheid niet in 's mans landtaal uitdrukken, maar we hebben onze gemoederen wel in goed Nederlands lucht gegeven.

Al had dan ook deze carambole een paar ruiten gekost, en al klemden de portieren ook, toch reden we verder, om in Monte-Carlo zegevierend de eindstreep te passeren. Nog restte ons de behendigheidsproof, maar waarde Heer Contact-lezer, ook dit spare U mij tot een volgende keer.

Ik dankte den Heer Pijsnel en wenste hem voor een volgende rit veel succes toe.

Desgevraagd wilde hij me nog niet vertellen uit welke plaats hij het volgend jaar zou vertrekken, dat hield, zoals hij zich uitdrukte, verband met de internationale toestand in Europa. A. G. VAN DOORN, Arnhem


Een van de wedstrijden die gehouden werd in 1939 door Contact was de Sterrit. We zien dat Ad van Doorn hier als enige Arnhemmer in de uitslagenlijst voor komt en wel op de 16^e plaats. Hij moet een prijs gehad hebben, want hij behaalde meer dan 1000 km.

Contact januari 1939.

<u>Uitslag Contact-Sterrit</u>	
Deze wedstrijd is een groot succes geweest. Het élan verminderde niet en de deelname was en bleef groot. De Uitgevers en de redactie van Contact hebben, toen de eindstand bekend was, gezien de grote activiteit in deze wedstrijd, besloten alle deelnemers(-sters) die meer dan 1000 K.M. behaalden naar verdienste een prijs toe te kennen. De prijzen zijn reeds verzonden.	
Ziehier de eindstand, die bijna geen wijzigingen van betekenis meer onderging na de publicatie in het Decembernummer:	
Erelijst	
Bert Plomp, Utrecht	3710 K.M.
Miep v. d. Velde, Overveen	3315 K.M.
Bob Cats, Den Haag	3250 K.M.
Froukje de Groot, A'dam	2695 K.M.
H. G. v. Diermen, Doorn	2540 K.M.
Piet v. d. Waals, Zandvoort	2315 K.M.
P. Everaarts, Kampen	2310 K.M.
H. A. Oele, R'dam	2210 K.M.
Hans Valeton, Zwolle	2200 K.M.
H. ter Kuile, Hengelo	2195 K.M.
M. J. Roeters van Lennep, den Haag	2190 K.M.
Ary Bonn, Amsterdam	2085 K.M.
Olga Schilt, A'dam	2085 K.M.
Miek Smit, den Haag	2065 K.M.
Tom Eekman, A'dam	2000 K.M.
A. G. v. Doorn, Arnhem	1980 K.M.
C. Wevers, Hengelo	1780 K.M.
J. M. W. Ultée, Kampen	1745 K.M.
Mieke Adama, Hilversum	1620 K.M.
W. Stoll, Den Helder	1595 K.M.
J. J. de Liefde, Utrecht	1595 K.M.
F. Grünfeld, Eindhoven	1565 K.M.
W. Ruoff, Rotterdam	1545 K.M.
M. J. Heinsdijk, Schoondijke Z.	1455 K.M.
J. v. Hoorn, Amsterdam	1440 K.M.
G. M. Kruissink, Amersfoort	1430 K.M.
B. J. in den Bosch, Nijmegen	1400 K.M.
F. J. W. ter Haar, Utrecht	1355 K.M.
Ans van Bekkum, Batavia C.	1305 K.M.
Chr. A. Vis, Den Haag	1230 K.M.
Will F. Monné, Leiden	1230 K.M.
Marco Gans, Haarlem	1215 K.M.
D. Deenik, Naarden	1210 K.M.
Marie Visser, Oud-Beierland	1190 K.M.
Bep Velberg, Lent	1135 K.M.
Truus van de Zanden, Groningen	1130 K.M.
H. Hansen, Den Haag	1120 K.M.
E. Brongers, Rotterdam	1070 K.M.
A. Franssen v. d. Patte, Stuvsra (Zw.)	1030 K.M.

Over een nieuwe wedstrijd of over twee wedstrijden, die korter duren (b.v. 3 of 4 maanden) wordt beraadslaagd!
Hoe denken de abonnees hierover?





maandblad voor de nederlandse jeugd

Legitimatie-bewijs

als

erkend Correspondent

Naam: J. J. van Bethlehem

Adres: Vondellaan 12

Woonplaats: Arnhem

School: H.B.S.

(Handtekening van den houder)

J. J. van Bethlehem

Bureau voor Redactie en Administratie:

Dallaan 8 — — — Baarn

Telefoon 475 — — — Giro 181590

Een tweede wedstrijd was de contact Rondrit door Frankrijk. Hanske Tromp Meesters en Ad van Doorn deden toen erg goed mee voor de prijzen en stegen met stip.

Contact juni 1939.



● *Derde bulletin.*

Nog ontroerd door het voorlezen der erelijst heeft Jhr. Vélo nog een lijst helden en heldinnen voorgelezen. De heer Vélo was nauwelijks te verstaan. Na een eau-de-Cologne spuit-injectie van 4711 druppels (welwillend afgestaan buiten verantwoordelijkheid van de redactie door de firma Dolboot) werd Jhr. het Vélo weer door de verzamelde journalisten verstaan. Hij zeide met accent aigu dat het achter een naam eerst genoemde getal het aantal km. voor de adressen was, het tweede getal was het totaal aantal km. (dus alles inbegrepen, ook de adressen).

C. Musaph Kanteman, A'dam behaalde niettegenstaande zij geen adressen inzond 1250 km. en racet naar Bayonne. Olga Schilt, A'dam (120—1040) is op weg naar Bordeaux, zo juist werd zij ingehaald door W. H. Zeeman, A'dam (580—1050), A. G. v. Doorn en H. Tromp Meesters te Arnhem snellen naar Pau (308—1353; 390—1390). Op weg naar Bayonne is T. Beusekom, den Haag (122—1217) met J. Bollemeyer, Schiebroek (752—1162); R. W. Kuiper, Boussu (644—1329), W. Stoll, den Helder (220—1165), L. Goldschmidt, Oss (890—1190), M. Bos, R'dam (224—1219) en H. A. Oele, R'dam (392—1242). De staf-auto suist langs de weg naar Bordeaux om met 'n lege Bordeaux-fles zwaaiend de moeder in te houden. Op deze weg passeerde de staf al zwaaiend (met de fles) H. C. Mortier, Waalwijk (890—1040); J. Otten, Vianen (314—1034); D. Methorst, Zeist (104—1039); H. Valetton, Zwolle (206—1041); F. L. Merjenberg, Hengelo (80—1015); Joh. J. Kuipers, Murmerwoude (500—1000); Doke Deunk, Oss (890—1040); H. Adriani, R'dam (68—1053); C. Bloemhoff, Heilo (172—1072). Truus Klaver (754—1104) ziet de torens van Bordeaux voor zich, L. Petri, den Haag (970—1120) als hij omkijkt, achter zich.

Van deze groep rijden H. Tromp Meesters en A. G. v. Doorn, Arnhem aan de kop.